

ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ของครูในยุควิถีใหม่ สังกัดเทศบาลนคร นครศรีธรรมราช

Digital Leadership of School Administrators Affects the Performance of Teachers in the New Normal Era, under the Office of the Nakhon Si Thammarat Municipality

ลาภทวี ลีลาทิวานนท์¹, วีระยุทธ ชาทะกาญจน์², อรรครา ธรรมาธิกุล³

^{1,2,3}มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, นครศรีธรรมราช, ประเทศไทย

Larptawee Leelatiwanon¹, Weerayut Chatakan², Akkara Thammatikul³
^{1,2,3}Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Nakhon Si Thammarat, Thailand
✉: ¹larptawee_leelatiwanon@tsm.ac.th
(Corresponding Email)

Received: 02 April 2025; Revised: 23 April 2025; Accepted: 10 May 2025
© The Author(s) 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูยุควิถีใหม่ ศึกษาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูยุควิถีใหม่ และเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครู รวมทั้งสิ้น 260 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ การถดถอยเชิงพหุคูณ และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า 1. ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก พบว่า ด้านการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 2. ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูยุควิถีใหม่ โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก พบว่า ความสามารถในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และความสามารถในการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 3. ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูยุควิถีใหม่ พบว่า การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล การสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ และ การใช้งานดิจิทัลอย่างมืออาชีพ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูในยุควิถีใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัล โดยควรมีการสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน การใช้เครื่องมือดิจิทัลอย่างเหมาะสม ผู้บริหารต้องมองเห็นภาพรวมขององค์กร วางแผน กำหนดเป้าหมายได้อย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคลากร พัฒนาทักษะดิจิทัล

ผ่านการอบรมกิจกรรมเชิงปฏิบัติการอย่างเป็นระบบ

คำสำคัญ : ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล, ประสิทธิภาพของสถานศึกษา, องค์ประกอบส่วนท้องถิ่น

Abstract

This research aimed to study the digital leadership of school administrators, the effectiveness of teachers' performance in the digital age, the impact of digital leadership on teachers' performance, and ways to develop digital leadership for school administrators under the jurisdiction of Nakhon Si Thammarat City Municipality. The sample group consisted of 260 teachers. Data analysis was conducted using percentage, mean, standard deviation, correlation coefficient, multiple regression, and content analysis. The research findings revealed that: 1. The overall digital leadership of school administrators, as well as in individual areas, was at a high level. The area of building digital networks for learning had the highest mean, while the area of creating a digital learning culture had the lowest mean. 2. The overall effectiveness of teachers' performance in the digital age, as well as in individual areas, was at a high level. The ability to develop oneself and the profession had the highest mean, while the ability to manage learning had the lowest mean. 3. The digital leadership of administrators had an impact on the effectiveness of teachers' performance in the digital age. It was found that creating a digital learning culture, building digital networks for learning, and professional digital use significantly affected teachers' performance at the .01 statistical level. 4. The development of digital leadership in school administrators is crucial for promoting teachers' performance in the digital age. This includes supporting infrastructure, appropriately using digital tools, administrators viewing the overall organization, planning and setting goals systematically, promoting staff involvement, and developing digital skills through systematic training and practical activities.

Keywords: Digital Leadership, Educational Effectiveness, Local Government Organizations

1. บทนำ

ปัจจุบันกระแสการเปลี่ยนแปลงได้เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งในปัจจุบันเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทมากยิ่งขึ้นทั้งในชีวิตประจำวันและในระบบเศรษฐกิจโลก ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลง ส่งผลให้ผู้นำจำเป็นต้องมีการพัฒนาทักษะ ความรู้ความสามารถ เนื่องจากผู้นำเป็นผู้กำหนดทิศทางขององค์กรและผู้นำถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จขององค์กร ในยุคที่เทคโนโลยีมีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ผู้นำจึงจำเป็นต้องมีภาวะความเป็นผู้นำในยุคดิจิทัล (Digital Leadership) โดยภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลจะต้องรู้จักปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง รู้เท่าทันเทคโนโลยียอมรับเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ในการทำงาน รู้จักพัฒนา ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมได้อย่างหลากหลาย โดยผู้นำหรือผู้บริหารจะต้องตระหนักได้ว่าไม่สามารถบริหารองค์กรในแบบเดิมๆ ได้ เนื่องจากในยุคดิจิทัลมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ผู้นำจะต้องมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ให้มีความสำคัญในการวางแผน วางกลยุทธ์ต่าง ๆ และสามารถปรับเปลี่ยนกลยุทธ์แบบแผนให้มีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง รวมไปถึงต้องให้ความสำคัญกับบุคลากร เนื่องจากบุคลากรถือเป็นอีกหนึ่งกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรให้ประสบความสำเร็จ ผู้นำจึงต้องให้การสนับสนุนบุคลากรในด้านต่าง ๆ ทั้งการให้สวัสดิการที่ดี การฝึกอบรม พัฒนาทักษะความรู้ ความสามารถของบุคลากรในองค์กร เพื่อให้มีความรู้เท่าทัน

เทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งเพื่อให้องค์กรสามารถดำรงอยู่ได้และสามารถแข่งขันกับองค์กรอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ (รุ่งรัตน์ พลชัย, 2563)

ทักษะภาวะผู้นำ (Leadership Skills) เป็นอีกหนึ่งกระบวนการที่ใช้ความสามารถ ความชำนาญในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ การบริหารงานในองค์กรให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล การพัฒนาทักษะภาวะผู้นำช่วยให้ผู้นำมีความเข้าใจในประสบการณ์และเข้าใจคุณค่าของความเป็นผู้นำในตัวเอง ตระหนักถึงวิธีการจัดการความขัดแย้งในการปฏิบัติงานส่งเสริมพฤติกรรม พัฒนาความสามารถพิเศษของความเป็นผู้นำมุ่งบรรลุเป้าหมายของการปฏิบัติงานร่วมกันภายใต้ความท้าทายต่าง ๆ โดยให้ทุกคนมีบทบาท มีส่วนร่วมในการวางแผนไปสู่เป้าหมายของการปฏิบัติงานร่วมกัน ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องพัฒนาตนเองให้มีภาวะผู้นำดิจิทัล ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนทิศทางการศึกษา มีวิสัยทัศน์ที่ก้าวหน้า สามารถคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงของการศึกษา โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการตัดสินใจ ให้สามารถวางแผนการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสื่อสาร ประชาสัมพันธ์สถานศึกษาให้เป็นที่รู้จัก กระตุ้น ส่งเสริมให้ครูผู้สอน ผู้เรียน ร่วมกันสร้างสรรค์นวัตกรรมทางการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ และสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ที่ส่งเสริมสมรรถนะครูและทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จนก่อให้เกิดทักษะการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องได้ตลอดชีวิต (สุชนา โกมลวนิช และคณะ, 2563) ซึ่งภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลนั้น ต้องก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เนื่องจากผู้นำเป็นกุญแจสำคัญในการเปลี่ยนแปลงทั้งในทางปฏิบัติและวัฒนธรรมของโรงเรียน ผู้นำดิจิทัลจะเป็นตัวแทนของแนวคิด วิธีปฏิบัติใหม่ๆ ในโรงเรียน เป็นผู้นำที่มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการ เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน บุคลากรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง บรรลุเป้าหมายขององค์กร ด้วยเหตุนี้ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของสถานศึกษา ถ้าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลสูง ก็จะได้เปรียบในการแข่งขันที่จะนำไปสู่การบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายได้อย่างยั่งยืน สามารถบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดรับกับเป้าหมายทิศทางการเปลี่ยนแปลงของหน่วยงานต้นสังกัด ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องรู้ เข้าใจบริบทของโรงเรียนในยุคดิจิทัลเป็นอย่างดี รวมทั้งต้องมีความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าสู่การบริหารสถานศึกษา ห้องเรียนได้อย่างเหมาะสม โดยเริ่มจากการยอมรับเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ในระดับบุคคล ผู้บริหาร และครู จากนั้นก็ส่งเสริมให้ครูบูรณาการในศาสตร์การสอนเนื้อหาและนำเทคโนโลยีไปปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน และบริหารจัดการสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ (พิมพิลา อำนาง, 2566)

การปฏิบัติงานของครูตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ระบุว่าองค์ประกอบวิชาชีพครูต้องมีมาตรฐานการปฏิบัติงาน 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) การปฏิบัติหน้าที่ครู ประกอบด้วย มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียน ด้วยจิตวิญญาณความเป็นครู ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความเป็นพลเมือง ที่เข้มแข็งส่งเสริมการเรียนรู้ เอาใจใส่ และยอมรับความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละบุคคล สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนให้เป็นผู้ใฝ่เรียนรู้และผู้สร้างนวัตกรรม และพัฒนาตนเองให้มีความรอบรู้ทันสมัย และทันต่อการเปลี่ยนแปลง 2) การจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย พัฒนาหลักสูตร

สถานศึกษาการจัดการเรียนรู้ สื่อ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ บูรณาการความรู้และศาสตร์การสอนในการวางแผนและการจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนา ผู้เรียนให้มีปัญญา รู้คิด และมีความเป็นนวัตกร ดูแล ช่วยเหลือและพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลตามศักยภาพสามารถรายงานผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบ จัดกิจกรรมและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนโดยตระหนักถึง สุขภาวะของผู้เรียน วิจัยสร้างนวัตกรรม และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์ ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน และปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์และมีส่วนร่วมใน กิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพ และ 3) ความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง และชุมชน ประกอบด้วย ร่วมมือกับผู้ปกครองในการพัฒนาและแก้ปัญหาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ของผู้เรียน ศึกษาเข้าถึงบริบทของชุมชน และสามารถอยู่ร่วมกันบนพื้นฐานความแตกต่าง ทางวัฒนธรรมและส่งเสริม อนุรักษ์ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น (คุรุสภา, 2562)

ซึ่งสอดคล้องกับการขับเคลื่อนภารกิจงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของสำนักงานการศึกษา เทศบาลนคร นครศรีธรรมราช ที่มีนโยบายหลักในการประสานส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาในสังกัด ศึกษาดูแลรับผิดชอบการจัดการศึกษา กำกับ ดูแล ติดตาม ประเมินผลด้านการศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียน อ่านได้ เขียนได้ คิดได้ ใช้เทคโนโลยีในการจัดการศึกษา และมุ่งพัฒนาผู้บริหาร ครู บุคลากร ให้มีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 ให้กับโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช ทั้ง 10 โรงเรียน ซึ่งจากผลรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ในปีการศึกษา 2562 ถึงปี การศึกษา 2566 ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทั้ง 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ (สำนักงานการศึกษา เทศบาลนคร นครศรีธรรมราช, 256) จึงสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิผลในการจัดการเรียนรู้และการบริหารจัดการศึกษาของ ครูและผู้บริหารสถานศึกษา อีกทั้งนักเรียนและครู ยังขาดความรู้ ไม่มีประสบการณ์ทางด้านเทคโนโลยี ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ อุปกรณ์เครื่องมือล้ำสมัย ไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้งาน ระบบสารสนเทศไม่มีความหลากหลาย ไม่เป็นมาตรฐาน ทำให้มีปัญหาในการเก็บข้อมูล การประมวลผล จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครูใน ยุควิถีใหม่ จากปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในยุควิถีใหม่ โรงเรียนสังกัดเทศบาลนคร นครศรีธรรมราช ซึ่งผลการวิจัยสามารถนำไปพัฒนาการบริหารการศึกษาให้มีประสิทธิภาพที่เกิดขึ้นกับครู ผู้เรียน ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนสืบไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูยุควิถีใหม่ สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช
3. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครู

ยุควิถีใหม่ สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช

4. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง / กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

3.1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนสังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2567 รวมทั้งสิ้น 809 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2567 ผู้บริหาร และครูผู้สอนสังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2567 รวมทั้งสิ้นจำนวน 260 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเปิดตารางสำเร็จรูปของเครซี และมอร์แกน (Krejci & Morgan, 1970) มีวิธีการสุ่ม ตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ใช้สถานศึกษาเป็นชั้นของการสุ่ม ทำการสุ่มโดยการจับฉลาก ผู้ให้ข้อมูลได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3.1.3 ผู้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย ผู้ให้ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ จำนวน 10 คน ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญ ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในยุควิถีใหม่ โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จำนวน 10 คนประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน และครูผู้สอนจำนวน 5 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

3.2.1 แบบสอบถาม ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูในยุควิถีใหม่ สังกัดเทศบาลนคร นครศรีธรรมราช จำนวน 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพของโรงเรียน

3.2.2 แบบสัมภาษณ์ แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูในยุควิถีใหม่ สังกัดเทศบาลนคร นครศรีธรรมราช

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 ผู้วิจัยประสานงานครู บุคลากรเพื่อแจกแบบสอบถามภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูในยุควิถีใหม่ สังกัดเทศบาลนคร นครศรีธรรมราช ให้แก่กลุ่มเป้าหมายแต่ละโรงเรียน

3.3.2 ในการเก็บแบบสอบถามภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในยุควิถีใหม่ สังกัดเทศบาลนคร นครศรีธรรมราช ผู้วิจัยประสานงานครู บุคลากรเพื่อเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ภายหลัง 2 สัปดาห์ นับจากวันที่แจกแบบสอบถามให้แก่กลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของข้อมูลในแบบสอบถาม

3.3.3 ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ เรื่อง ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในยุควิถีใหม่ สังกัดเทศบาลนคร นครศรีธรรมราช แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในยุควิถีใหม่ สังกัดเทศบาลนคร นครศรีธรรมราช ที่สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือแล้ว ไปเก็บข้อมูลโดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 การวิเคราะห์แบบสอบถาม ข้อมูลที่ได้จากเก็บแบบสอบถามภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในยุควิถีใหม่ สังกัดเทศบาลนคร นครศรีธรรมราช ดำเนินการวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละของข้อมูล

2. วิเคราะห์ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายด้านและรายข้อ โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมาย เป็นช่วงคะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2556: 100)

3. วิเคราะห์ความเป็นประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูยุควิถีใหม่ในภาพรวม โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายด้านและรายข้อ โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายเป็นช่วงคะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556: 100)

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในยุควิถีใหม่ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r_{xy}) และมีการแปลผลในกรณีที่ค่า r เป็นบวก (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2550: 314) ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.90 ขึ้นไป หมายถึง มีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.71 ถึง 0.89 หมายถึง มีความสัมพันธ์ระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.30 ถึง 0.70 หมายถึง มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ต่ำกว่า 0.30 หมายถึง มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.00 หมายถึง ไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง

5. สร้างสมการพยากรณ์ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในยุควิถีใหม่ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

6. การวิเคราะห์ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในยุควิถีใหม่ ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

3.4.2 การวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์

วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในยุควิถีใหม่ โดยวิธีวิเคราะห์เนื้อหาเชิงประเด็นและนำเสนอในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์

4. ผลการวิจัย

1. ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร เทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมา การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล การใช้งานดิจิทัลอย่างมืออาชีพ การสื่อสารดิจิทัล และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า

1.1 ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่งเสริมให้ครูนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมา ร่วมกับครูและบุคลากรในการกำหนดนโยบายดิจิทัลและข้อตกลงร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม และ ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ริเริ่มนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงาน โดยคำนึงถึงความเป็นธรรม จริยธรรมและกฎหมาย

1.2 ด้านการสื่อสารดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ใช้สื่อดิจิทัลในการสร้างความสัมพันธ์ภายในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมา สามารถใช้สื่อดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์โรงเรียนให้กับผู้ปกครองและชุมชน และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ สามารถใช้สื่อดิจิทัลในการบันทึกข้อมูลและสื่อสารผ่านสื่อ ดิจิทัลได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

1.3 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยให้มีเทคโนโลยีที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติเกี่ยวกับการสร้างนวัตกรรมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และการมีส่วนร่วมในยุคดิจิทัล และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยให้มีเทคโนโลยีที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน

1.4 ด้านการใช้งานดิจิทัลอย่างมืออาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีทักษะการวางแผนและการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมา อำนวยความสะดวก กระตุ้น จัดการอบรม สนับสนุนบุคลากรในด้านการศึกษา การใช้เทคโนโลยีและการมีส่วนร่วมในสังคมแห่งการเรียนรู้ และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ จัดสรรเวลา ทรัพยากร เพื่อการพัฒนาด้านเทคโนโลยีให้เป็นไปอย่างมืออาชีพ ลื่นไหล เกิดการบูรณาการและมีความต่อเนื่อง

1.5 ด้านการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานทางการศึกษาอื่น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา เพิ่มช่องทางการเชื่อมโยงเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ มีการขับเคลื่อนองค์กรดิจิทัล ทั้งในมิติของการสร้าง/บริหารการเปลี่ยนแปลง ไปสู่องค์กรดิจิทัลการสร้างวัฒนธรรมองค์กรดิจิทัล การสื่อสารองค์กรการสร้างแนวร่วม / การมีส่วนร่วมของบุคลากรในทุกระดับ

2. ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูยุควิถีใหม่ สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูยุควิถีใหม่ สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความสามารถในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาความสามารถในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า

2.1 ด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือทำใช้วิธีการทำงานเป็นกลุ่ม และใช้การเสริมแรงบวกในการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา มีการจัดอบรมการสอนตามแผนการเรียนรู้และปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ทำการวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยของผู้เรียนเป็นรายบุคคลและโดยภาพรวม

2.2 ด้านความสามารถในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูผู้สอนจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสมเต็มตามศักยภาพตามลำดับขั้นการพัฒนา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ครูผู้สอนให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะเมื่อนักเรียนประสบปัญหา และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ สถานศึกษามีการส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานกิจการนักเรียน

2.3 ด้านความสามารถในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีเทคนิคหรือวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมและสามารถให้คำปรึกษาแก่ครูผู้สอน เพื่อนำไปจัดการเรียนการสอนและเกิดประโยชน์แก่นักเรียน ค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมให้ครูผู้สอน และบุคลากรสร้างสรรค์นวัตกรรม มาแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้มาตรฐานด้านวิชาการของโรงเรียนเปลี่ยนแปลงไปในด้านที่ดี และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนได้รับการสนับสนุนให้มีการพัฒนาด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การอบรม สัมมนา หรือการศึกษาต่อเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ เป็นต้น

3. ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูยุควิถีใหม่ สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

ผลการวิเคราะห์ ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูยุควิถีใหม่ สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล การสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ และ การใช้งานดิจิทัลอย่างมืออาชีพ

4. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูยุควิถีใหม่ สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ประกอบด้วย

4.1 ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในยุควิถีใหม่ คือ การพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้าน วิสัยทัศน์ดิจิทัล ต้องอาศัย แนวทางที่เป็นระบบและบูรณาการ ทั้งในด้าน การกำหนดเป้าหมาย การพัฒนาทักษะของครู การบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยี การปลูกฝังวัฒนธรรมการทำงานแบบดิจิทัล และการสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ครูสามารถปรับตัวและปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในยุควิถีใหม่ ตลอดจนผู้บริหารจะต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์บุคคลในองค์กร มองเห็นความสามารถในการมองภาพรวมขององค์กร วางแผนและกำหนดเป้าหมายขององค์กรอย่างเป็นระบบ โดยประเมินสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อตอบสนองความต้องการที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล พร้อมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคลากร เกิดการลงทุนในเทคโนโลยี พัฒนาทักษะดิจิทัล และสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ

4.2 ด้านการสื่อสารดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในยุควิถีใหม่คือ ผู้บริหารจะต้องมีการนำเครื่องมือสื่อสารดิจิทัลมาใช้ในสถานศึกษาควรดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้บริหารต้องเลือกแพลตฟอร์มที่เหมาะสมสำหรับการประชุม การแจ้งข่าวสาร และการติดตามงาน พร้อมกำหนดแนวทางการใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสมกับลักษณะของข้อมูล เช่น อีเมลสำหรับเอกสารสำคัญ และแอปพลิเคชันแชทสำหรับการสื่อสารเร่งด่วน นอกจากนี้ ควรส่งเสริมวัฒนธรรมการสื่อสารที่เปิดกว้าง โดยเปิดโอกาสให้ครูแสดงความคิดเห็นผ่านแบบสำรวจออนไลน์หรือฟอรัมพูดคุย รวมถึงสนับสนุนการใช้ Social Intranet เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน อีกทั้งต้องให้ความสำคัญกับความปลอดภัยของข้อมูล ด้วยการกำหนดนโยบายรักษาความปลอดภัยและให้ความรู้แก่ครูเกี่ยวกับการป้องกันข้อมูลรั่วไหล ผู้บริหารควรพัฒนาทักษะการสื่อสารผ่านสื่อดิจิทัลให้มีความชัดเจนและกระชับ โดยใช้วิดีโอคอนเทนต์หรืออินโฟกราฟิกช่วยสรุปสาระสำคัญ ตลอดจนติดตามและประเมินผลการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

4.3 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในยุควิถีใหม่ คือผู้บริหารควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการทำงานร่วมกันและสร้างวัฒนธรรมการทำงานร่วมกันผ่านเครื่องมือดิจิทัล เพื่อกระตุ้นให้ครูเห็นความสำคัญของเทคโนโลยีในการพัฒนาการเรียนการสอน โดยการให้รางวัลหรือการยอมรับความสำเร็จในการใช้เทคโนโลยี นอกจากนี้ยังควรสนับสนุนการเรียนรู้ดิจิทัลอย่างต่อเนื่องผ่านการฝึกอบรมหรืออบรมออนไลน์เพื่อเสริมทักษะการใช้เครื่องมือดิจิทัลของครู รวมถึงการสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการใช้เทคโนโลยี เช่น การจัดหาทรัพยากรดิจิทัลและการสร้างห้องเรียนออนไลน์ เพื่อให้ครูและนักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา ผู้บริหารยังควรส่งเสริมการสร้างชุมชนการเรียนรู้ดิจิทัล เช่น การจัดกลุ่มออนไลน์เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และการใช้เทคโนโลยี นอกจากนี้ยังต้องพัฒนาทัศนคติของครูให้มีมุมมองเชิงบวกต่อเทคโนโลยี และติดตามผลการใช้งานเทคโนโลยีในกระบวนการเรียนรู้และการทำงานอย่างมีระบบ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลและการขับเคลื่อนการพัฒนาในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

4.4 ด้านการใช้งานดิจิทัลอย่างมืออาชีพที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในยุควิถีใหม่ คือ ผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการกำหนดโครงสร้างพื้นฐานการพัฒนาสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ดิจิทัล จึงควรมีการนำระบบเทคโนโลยีในการบริหารสถานศึกษา ที่มีประสิทธิภาพมาปรับใช้ โดยมุ่งเน้นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ และแพลตฟอร์มออนไลน์ พัฒนาผู้บริหารให้มีทักษะดิจิทัล ผ่านการอบรม Upskill & Reskill สนับสนุนครูให้ใช้เทคโนโลยีในการสอน และสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ เพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ให้มีความหลากหลายและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล มีการจัดหาและบริหารจัดการทรัพยากรดิจิทัลอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งส่งเสริมการอบรม พัฒนาสมรรถนะดิจิทัลให้แก่ครู บุคลากร และผู้เรียน ทั้งนี้ จะต้องให้ความสำคัญกับความปลอดภัยของข้อมูลสารสนเทศ และส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรเชิงดิจิทัลผ่านกระบวนการติดตามและนิเทศ เพื่อยกระดับการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับบริบทของการศึกษาในศตวรรษที่ 21

4.5 ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อการเรียนรู้ทักษะการใช้งานดิจิทัลอย่างมืออาชีพ คือ ผู้บริหารควรจัดกิจกรรมเชิงปฏิบัติการ เช่น การประชุมระดมความคิด การศึกษาดูงาน การสัมมนา และการฝึกปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง พร้อมทั้งสนับสนุนให้ครูใช้แอปพลิเคชันในการสร้างสรรค์ผลงานและเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้บริหารยังควรก่อตั้งเครือข่ายออนไลน์ เช่น ฟอรัมหรือกลุ่มโซเชียลมีเดีย เพื่อให้ครูสามารถแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ในการใช้งานดิจิทัล นอกจากนี้ ควรกระตุ้นให้ครูเข้าร่วมการอบรมหรือสัมมนาเพื่อพัฒนาทักษะดิจิทัล และสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกันในโรงเรียนผ่านการทำงานร่วมกับครูท่านอื่นๆ โดยการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานและใช้เทคโนโลยีในการสอน พร้อมทั้งสร้างแพลตฟอร์มดิจิทัลสำหรับการเรียนรู้ร่วมกัน นอกจากนี้ยังควรสนับสนุนให้ครูพัฒนาทักษะดิจิทัลอย่างต่อเนื่องทั้งจากการอบรมและการศึกษาด้วยตนเอง และการสร้างแหล่งข้อมูลดิจิทัลที่เข้าถึงง่ายสำหรับครูเพื่อใช้ในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

4.6 ปัญหา อุปสรรค การส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช อาจพบปัญหาและอุปสรรคหลายประการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในยุควิถีใหม่ โดยเฉพาะปัญหาการขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณในการลงทุนเทคโนโลยี ทำให้ผู้บริหารไม่สามารถนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ ความไม่พร้อมของโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี เช่น อินเทอร์เน็ตหรืออุปกรณ์ที่ไม่เพียงพอ ยังเป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้การดำเนินงานเชิงดิจิทัลไม่สามารถเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งความไม่พร้อมของบุคลากรในการปรับตัว ก็เป็นปัญหาที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครู ผู้บริหารบางท่านยังไม่เห็นความสำคัญของการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลและไม่เชื่อมั่นในประโยชน์ของเทคโนโลยี อีกทั้งการทำงานร่วมกันในองค์กรยังขาดการสนับสนุนและไม่เพียงพอในการสร้างวัฒนธรรมการใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารและพัฒนาองค์ความรู้ การขาดการพัฒนาและประเมินผลอย่างต่อเนื่องยังทำให้ไม่สามารถปรับปรุงการใช้เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ การแก้ไขปัญหาเหล่านี้จำเป็นต้องมีการสนับสนุนทั้งในด้านการงบประมาณ การฝึกอบรม และการปรับทัศนคติของบุคลากรเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

5. อภิปรายผล

1. ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษามีการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ผ่านทางช่องทางดิจิทัล สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลภายในองค์กร และให้ความสำคัญในการส่งเสริมคุณลักษณะในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากร โดยได้กำหนดไว้เป็นหนึ่งในพันธกิจของหน่วยงานต้นสังกัด ที่ได้แปดงยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม พร้อมทั้งมีโครงการส่งเสริม สนับสนุนการบริหารจัดการศึกษาโดยใช้ทักษะทางดิจิทัลโดยมีนโยบายและจุดเน้นที่เป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐธนิชา พรปฐมชัยกิจ (2564) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร ผลการศึกษาพบว่า 1) ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จำแนก ตามวุฒิทางการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และจำแนกตามขนาดสถานศึกษาพบว่า โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 3) ข้อเสนอแนะ ในการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาพบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ ผู้บริหารควรกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน สอดคล้องกับบริบทโรงเรียน และสามารถปฏิบัติได้จริง ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน ด้านการพัฒนาระดับมืออาชีพ ผู้บริหารควรสนับสนุนให้มีการอบรมการใช้เทคโนโลยี และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน และด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรเปิดรับเทคโนโลยีใหม่ และเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้เทคโนโลยี

2. ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูยุควิถีใหม่ สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน เนื่องจากครูมีทักษะในการใช้สื่อเทคโนโลยีช่วยในการสืบค้นข้อมูล มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเทคโนโลยีดิจิทัล สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนครูมีความตระหนักถึงวิธีการใช้และจัดการเนื้อหาดิจิทัล ใช้แหล่งข้อมูลที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการหารูปแบบการสอนที่เป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฝนทิพย์ หาญชนะ และ คีฤฤทธิ์ ศีลาฉาย (2565) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนสหวิทยาเขตชลบุรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ผลการวิจัย พบว่า 1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนสหวิทยาเขตชลบุรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2. ครูที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนสหวิทยาเขตชลบุรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 ครูที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนสหวิทยาเขตชลบุรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ครูที่ ปฏิบัติหน้าที่การสอนที่มีขนาดของ สถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนสหวิทยาเขตชลบุรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูยุควิถีใหม่สังกัด เทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า คือ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล การ สร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ และ การใช้งานดิจิทัลอย่างมืออาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ธัญชาติ ล้อพงศ์พานิชย์ (2567) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในศตวรรษที่ 21 ของครูโรงเรียนเอกชนจังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนจังหวัด อุบลราชธานีโดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในศตวรรษที่ 21 ของครูโรงเรียนเอกชนจังหวัดอุบลราชธานี โดยรวม อยู่ในระดับมาก และ 3) ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อสมรรถนะด้านเทคโนโลยี สารสนเทศในศตวรรษที่ 21 ของครูโรงเรียนเอกชนจังหวัดอุบลราชธานี ในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านการส่งเสริมและผลักดันการใช้ดิจิทัลในการสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ และด้านการ สร้างวัฒนธรรมองค์กรและบรรยากาศการใช้ดิจิทัล สามารถอธิบายความแปรปรวนของสมรรถนะด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศในศตวรรษที่ 21 ของครูโรงเรียนเอกชนจังหวัดอุบลราชธานีในภาพรวมได้ร้อยละ 71.90

4. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครู ยุควิถีใหม่ สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช พบว่า การพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามี ความสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัล ซึ่งต้องอาศัยแนวทางที่เป็น ระบบและบูรณาการทั้งในด้านการกำหนดเป้าหมาย การพัฒนาทักษะครู การบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยี และการสร้างวัฒนธรรมการทำงานแบบดิจิทัล โดยการสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานและการใช้เครื่องมือดิจิทัล อย่างเหมาะสม ผู้บริหารต้องมองเห็นภาพรวมขององค์กร วางแผนและกำหนดเป้าหมายได้อย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคลากรและพัฒนาทักษะดิจิทัลผ่านการอบรมและกิจกรรมเชิงปฏิบัติการ ต่างๆ อีกทั้งต้องสร้างเครือข่ายออนไลน์สำหรับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการพัฒนาทักษะดิจิทัลอย่าง ต่อเนื่อง เพื่อให้ครูสามารถปรับตัวและใช้เทคโนโลยีในการสอนและการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ การ พัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลในโรงเรียนจึงต้องมีการสนับสนุนด้านงบประมาณ การฝึกอบรม และการปรับทัศนคติ ของบุคลากร เพื่อเสริมสร้างการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาการเรียนการสอนและการทำงานร่วมกันในองค์กร สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภานุเดช แสงลุน (2564) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำด้านดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 5 ผลการวิจัย พบว่า 1. ระดับสภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับ

ปานกลางและสภาพที่คาดหวังของภาวะผู้นำด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด และค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาภาวะผู้นำด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมมีทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านวิสัยทัศน์ผู้นำทางดิจิทัล ด้านความสามารถทางดิจิทัล ด้านการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ทางดิจิทัล และด้านการส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาทางดิจิทัล ตามลำดับและ 2. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล นโยบาย การวางแผนเพื่อพัฒนาสถานศึกษาและพัฒนาการบริหารจัดการในด้านการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของสถานศึกษาพร้อมจัดสรรทรัพยากรด้านดิจิทัล เพื่อการนำมาสนับสนุนกิจกรรมการวางแผน ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายทางการเรียนรู้ให้สามารถ นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ครูและครูมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพ รวมถึงส่งเสริมให้ครูและบุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจถึงเทคโนโลยีดิจิทัลที่จำเป็นในการปฏิบัติงานและนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลาย

6. ข้อเสนอแนะ

6.1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

6.1.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการกำหนดนโยบายของเทศบาลนครนครศรีธรรมราช

6.1.1.1 เทศบาลนครนครศรีธรรมราช ควรใช้ผลจากการวิจัยเป็นสารสนเทศในการส่งเสริม พัฒนางานด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับดิจิทัลในสังกัด โดยจัดทำหลักสูตรอบรมสัมมนาเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อจะได้นำความรู้ไปใช้ในการบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการใช้สื่อดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพในสถานศึกษา

6.1.1.2 เทศบาลนครนครศรีธรรมราช ควรมีการส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล โดยจัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการที่เกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย แผนกลยุทธ์เชิงดิจิทัลที่จะแสดงออกให้เห็นถึงวิสัยทัศน์เชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ตลอดจนควรมีการกำกับติดตามผลการดำเนินงานของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุง พัฒนาให้ดีขึ้นต่อไป

6.1.1.3 เทศบาลนครนครศรีธรรมราช ควรพัฒนาสมรรถนะดิจิทัล ด้านความสามารถในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ โดยการสนับสนุนงบประมาณ เพื่อใช้ในการพัฒนาสถานศึกษา และควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดทำ คลังทรัพยากรดิจิทัลในสถานศึกษา และการบูรณาการสื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ

6.1.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการปฏิบัติของสถานศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการนำ องค์ความรู้เกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัลที่ได้รับการส่งเสริม พัฒนาจากหน่วยงานต้นสังกัด มาประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้เห็นถึงการส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานและการบริหารงานภายใต้วิสัยทัศน์เชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่

กำหนดไว้

6.2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งถัดไป

6.2.1 ควรมีการศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาองค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลและผลกระทบต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูยุควิถีใหม่: กรณีศึกษาครู ในสังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช เพื่อศึกษาบทบาทองค์ประกอบที่สำคัญของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลที่มีผลต่อการทำงานของครูในยุควิถีใหม่ และเพื่อศึกษาผลกระทบของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครู ในสังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช

6.2.2 ควรมีการศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพปัญหา การพัฒนาสถานศึกษา และจุดเด่นหรือแนวปฏิบัติที่ดี ที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช เพื่อสำรวจและวิเคราะห์จุดเด่นหรือแนวปฏิบัติที่ดีที่สามารถนำมาปรับใช้ในการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา

6.2.3 ควรมีการศึกษาวิจัย เรื่อง รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารในยุคดิจิทัลที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียน 4 ฝ่าย เพื่อเสนอแนวทางหรือรูปแบบที่เหมาะสมในการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารในโรงเรียนที่สามารถนำไปใช้ในการบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐธัญญา พรพทุมชัยกิจ. (2564). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ*, 15(2), 50–64.
- ธัญชาติ ล้อพงศ์พานิชย์. (2567). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อสมรรถนะด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศในศตวรรษที่ 21 ของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดอุบลราชธานี. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*, 7(2), 579–592.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พิมพ์ลา อำนาง. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการบริหารงาน วิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ (ปริญญาครุศาสตรมหา บัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ภานุเดช แสงลุน. (2564). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 5. *วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 11(41), 175–184.
- ฝนทิพย์ หาญชนะ และ คึกฤทธิ์ ศิลาสาย. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็น ของครู โรงเรียนสหวิทยา เขตชลบุรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 7(6), 117–133.
- รุ่งรัตน์ พลชัย. (2563). ภาวะผู้นำกับการบริหารในยุคดิจิทัล. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มม*

วิทยาเขตอีสาน, 1(3), 53–62.

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2562). *กรอบสมรรถนะครูเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ซีทีซีเอฟ)*. กรุงเทพฯ: บริษัทออนป้า จำกัด.

สุขญา โกมลวานิช และคณะ. (2563). องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23. ใน สุรศักดิ์ วงศ์รัตนชีวิน (บ.ก.), *การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 21* (น. 700–708).

มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities.

Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607–610.

Likert, S. (1961). *New patterns of management*. New York: McGraw-Hill.